

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/2794-0/2015.	
Érkezett: 2015. JÚN 06.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti

Hiv. szám: IV/3576/2012.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/3576-20/2012	
Érkezett: 2014 JÚN 06.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 7 db	mm

A IV/3576/2012. számon folyamatban lévő ügyben – a t. Alkotmánybíróság 17. sorszámú felhívására figyelemmel – mellékelten megküldöm

- a Szolnoki Törvényszék 9.B.804/2012/85. sz. jogerős végzését az eljárás áttételéről,
- a Fővárosi Törvényszék 31.B.10/2014/2. sz. végzését az illetékességről,
- a Fővárosi Ítéltábla 3.Bpkf.10308/2014/3. sz. jogerős végzését az illetékességről,
- a Kúria jogerős Bkk. III/494/2014/4. sz. végzését a Szolnoki Törvényszék kijelöléséről,
- a Szolnoki Törvényszék 9.B.392/2014/2. sz. végzését az eljárás folytatásáról.

Az Alkotmánybíróság 36/2013 (XII.5.) számú határozatának kihirdetése óta eltelt 5 hónapban, a határozat rendelkező részét és indoklásának lényegi megállapításait figyelmen kívül hagyva, az eljáró bíróságok döntéseinek eredményeként az ún. Sukoró-ügy tárgyalása ugyanannál a bírónál folytatódik, amelyhez az OBH elnökének döntése folytán került 2012-ben. A bírósági döntések lényegüket tekintve a hatályos Be. 20. §-án és 308. §-án alapulnak.

Ugyanakkor álláspontom szerint a Be. hivatkozott rendelkezései, valamint a fenti végzések közül a b)-e) pontokban felsoroltak eltérő mértékben ugyan, de egyaránt az Alaptörvény alábbi rendelkezéseibe ütköznek:

Alaptörvény

Preambulum: „Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”

B) cikk (1) „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

Q) cikk (2) „Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.”

Q) cikk (3) „Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.”

R) cikk (2) „Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”

T) cikk (3) „Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel”

XXVIII. cikk (1) „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

XXVIII. cikk (3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

XXVIII. cikk (7) „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

28. cikk „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A bírósági döntések és a Be. hivatkozott rendelkezései ütköznek az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alábbi rendelkezéseibe is:

„6. Cikk – Tisztességes tárgyaláshoz való jog
1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.”

„13. Cikk – Hatékony jogorvoslathoz való jog
Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.”

A Be. rendelkezéseinek az Alaptörvénybe és az Egyezménybe ütközése

A Be. 20. § (1) bekezdése szerint „*A bíróságok között felmerült hatásköri vagy illetékességi összeütközés esetében az eljáró bíróságot az ügyész indítványának beszerzése után ki kell jelölni.*” Álláspontom szerint e rendelkezés ellentétes az Alaptörvény és az Egyezmény hivatkozott rendelkezéseivel, tekintettel arra, hogy sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mindenekelőtt a fegyverek egyenlőségének elvét amiatt, hogy a kijelölési eljárásban a bíróságok számára kötelező az ügyészség álláspontjának beszerzése, miközben a terheltek és védők álláspontja nem jelenhet meg – annak ellenére sem, hogy az eljáró bíróság kijelölése kizárólag a terheltek és a védők számára jelenthet nehézséget, a védelemhez való jog csorbítására is alkalmas többletterhek.

A Be. 20. § (3) bekezdése szerinti esetben az eljáró bíróságot a Kúria jelöli ki, ugyanakkor a 3. § (4) bekezdése értelmében a Kúria döntése ellen rendes jogorvoslatnak nincs helye. Álláspontom szerint mindez az Alaptörvénnyel és az Egyezménnyel ellentétes, mivel a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslatához való jogot is sérti az, hogy a Be. által a Kúriára feltolt, ott külön, saját ügyszámon futó, a lényegét tekintve elsőfokú eljárásban született végzés elleni fellebbezést a törvény kizárja.

A Be. eredetileg hatályba léptetett, az eljáró bíróságnak az OBH elnöke általi kijelölését lehetővé tévő 20/A. §-ának rendelkezései 2012 nyarától a Velencei Bizottság és az Alkotmánybíróság álláspontjának hatására változtak meg akként, hogy a kijelölési eljárásban lehetővé tették valamennyi fél fellebbezését az OBH-határozat ellen. Ugyanakkor – mint azt a csatolt kúriai végzés is tartalmazza – a Kúriának a Be. 20. §-a alapján hozott végzése nem az OBH-határozatnak szerez érvényt a Szolnoki Törvényszékkel szemben, hanem egy új kijelölési eljárást lezáró döntés. Mindez a konkrét büntetőügyben azt jelenti, hogy az eljárás terhelteji alapjogainak érvényesíthetősége tovább erodálódott, hiszen az új kijelölési eljárásban nem vehettek részt, és jogorvoslati joguk nem volt.

A Be. 308. § (1) bekezdése értelmében „*A tárgyalás megkezdése után áttételnek csak akkor van helye, ha az ügy elbírálása a bíróság hatáskörét meghaladja, vagy katonai büntetőeljárás hatálya alá tartozik, illetőleg a 17. § (5)–(6) bekezdése szerint az ügy elbírálására más bíróság illetékes.*”

Álláspontom szerint a fent idézett jogszabályhely az Alaptörvénnyel és az Egyezménnyel ellentétes, hiszen a tisztességes eljáráshoz, mindenekelőtt a törvényes bíróhoz való jogot sérti az, hogy az illetékesség akkor is rögzül, ha annak eredeti megállapítására szabálytalanul, törvénytelenül, vagy akár Alaptörvény-ellenesen került sor. Az a tény, hogy az ügyben eljáró felsőbb bíróságnak hivatalból is észlelnie kell azt, hogy az elsőfokú ítélet jogsértő eljárásból alapul, arra a kizárólagos következményre vezet, hogy az elsőfokú eljárást meg kell ismételni – így a terheltek újabb joga, az eljárás ésszerű határidőn belül való befejezéséhez fűződő jog is sérül.

A Kúria Bkk. III/494/2014/4. sz. határozatának az Alaptörvénybe és az Egyezménybe ütközése

Álláspontom szerint a Kúria határozata az Alaptörvénnyel és az Egyezménnyel ellentétes önmagában azért is, mivel a fentiekben részletezett jogszabályi rendelkezéseken alapul.

Mіндеzen túl a Kúria az Alkotmánybíróság határozatának és a Be. rendelkezéseinek téves értelmezése alapján, az Alaptörvény és az Egyezmény hivatkozott rendelkezéseit megsértve jutott arra a következtetésre, hogy az eljárásra a Szolnoki Törvényszéket jelöli ki. A határozat indoklásának lényege az, hogy a megelőzés elve, illetve az illetékesség rögzülése miatt az AB határozata lényegében nem bír jelentőséggel. Ugyanakkor tény, hogy a Be. 17. §-ában felsorolt illetékességi kritériumok közül a megelőzés elve kizárólag a 17. § (2) és (4) bekezdésében szerepel, mely a jelen ügyre értelemszerűen nem alkalmazható. Az Alkotmánybíróság határozata pedig ex tunc hatállyal semmisítette meg a Be-nek és a Bszi-nek az eljáró bíróság kijelölését lehetővé tevő döntéseit, így a rögzülésnek a Be. 308. §-ában írt szabályai sem teremthettek volna hivatkozási alapot. Mindezen túl a megelőzés elvének okszerű alkalmazását kizárja az is, hogy a vádiratot az ügyészség a Fővárosi Törvényszéken nyújtotta be, s az eljárással kapcsolatos cselekményeket – az OBH-elnöki határozat jogerőre emelkedéséig – B.1123/2012 számon a Fővárosi Törvényszék végezte.

A Kúria Szolnoki Törvényszéket kijelölő végzése ellentétes az Alaptörvény és az Egyezmény hivatkozott rendelkezéseivel, mindenekelőtt a tisztességes eljárás elvével amiatt is, mivel valótlanul és alaptalanul hivatkozik a Be. 20. § (3) bekezdésére, vagyis arra, hogy döntési jogkörét az alapozza meg, hogy *„az illetékességet meghatározó körülmények nem állapíthatók meg”.*

Éppen ellenkezőleg: az ügy irataiból az előzmények egyértelműen megállapíthatóak, mint ahogy az is, hogy a (negatív) hatáskör-összeütközés a Szolnoki és a Fővárosi Törvényszék között milyen jogi álláspontok mentén alakult ki, a hatályos jogszabályok pedig nyilvánvalóan ismertek voltak. Ennek megfelelően a Kúria döntését a Be. 20. § (2) bekezdése szerinti eljárásban kellett volna meghozni. Ebben az eljárásban a Kúriának nem lett volna más lehetősége, minthogy megállapítsa: a Szolnoki Törvényszéknek sem a hatályos jogszabályok alapján, sem az ex tunc hatályú megsemmisítés miatt nincs és nem volt illetékessége; ugyanakkor a Fővárosi Törvényszéknek a Be. 17.§-a alapján illetékessége van. Tehát a vitában álló bíróságok közül kizárólag a Fővárosi Törvényszék illetékességét állapíthatta volna meg. Ezzel szemben az alaptalanul, törvénytelenül alkalmazott, (3) bekezdés szerinti eljárásban bármely, hatáskörrel rendelkező bíróság kijelölhető volt, így a Szolnoki Törvényszék is.

A Kúria határozata ellentétes az Alaptörvénnyel és az Egyezménnyel – mindenekelőtt a jogállamiságra és a tisztességes eljárásra vonatkozó kritériumokkal –, továbbá a

36/2013 (XII. 5.) AB határozat indoklásával is, mert egyéb alaptörvényi hivatkozás nélkül vonja el a törvényes bíróhoz való jogot. A kúriai határozatban foglalt rögzülés, illetve megelőzés elve olyan büntetőjogi eljárási, technikai szabály, mely semmiképpen sem írhatja felül a törvényes bíróhoz való alapjogot.

Végezetül a végzés sérti a jogállamiság, a jogbiztonság és a tisztességes eljárás követelményét azért is, mivel lehetővé teszi, hogy a 2012-2013-ban folyt – a bíróság 9.B.804/2012/85. számú végzésével jogerősen lezárt – eljárás folytatódjon ahelyett, hogy az új kijelölés alapján új eljárást kellene kezdeni.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A fentiek alapján indítványomat az alábbiak szerint pontosítom, illetve egészítem ki:

Indítványozom a Bszi. 2012. július 17. és szeptember 13. között hatályban volt 62-63.§-ai, valamint a Be. 2012. július 17. és szeptember 13. között hatályban volt 20/A. §-ai Alaptörvénybe és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítását és ex tunc hatállyal történő megsemmisítését azzal, hogy az Alkotmánybíróság mondja ki a megsemmisített rendelkezések alkalmazásának tilalmát a folyamatban lévő ügyekben.

Indítványozom a jelenleg hatályos Be. 3. § (4) bekezdése, 20. § (1) és (3) bekezdése, továbbá 308. § (1) bekezdése, valamint az ezeken alapuló Bkk. III/494/2014/4. sz. kúriai határozat Alaptörvénybe és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítását és megsemmisítését azzal, hogy az Alkotmánybíróság egyúttal mondja ki a megsemmisített jogszabályi rendelkezések alkalmazásának tilalmát a folyamatban lévő ügyekben.

Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján semmisítse meg a Szolnoki Törvényszék 9.B.804/2012. ügyszámon és 9.B.392/2014. ügyszámon hozott pervezető végzéseit.

Indítványozom, hogy a jogsérelem részbeni és azonnali orvoslása érdekében az Alkotmánybíróság a döntésének jogkövetkezményeit az Abtv. 39. § (3) bekezdése és 43. §-a alapján úgy állapítsa meg, hogy a büntetőeljárás bírói szakasza a Be. 17. § (1) szerint illetékes bíróságnak a vádemeléskor hatályos ügyelosztási rendje szerinti törvényes bíró előtt újrakezdődjön.

Az Abtv. 62. § (2) és (4) bekezdése alapján indítványozom továbbá, hogy az Alkotmánybíróság elnöke jelen eljárásból [REDACTED] alkotmánybírókat zárja ki, ugyanis tőlük – érintettségük folytán – pártatlan, tárgyilagos, elfogulatlan döntés álláspontom szerint nem várható.

[REDACTED]

[REDACTED] alkotmánybíró kizárásának kezdeményezését arra alapozom, hogy a Fővárosi Bíróság általa vezetett tanácsa emelte jogerőre 2010. szeptember 10-én és október 25-én [REDACTED] [REDACTED] előzetes letartóztatásának elrendelését, illetőleg annak meghosszabbítását. Ezekről a végzésekről utóbb – a jelenleg is hatályos 21.Bnf.3499/2010/2. sz. végzés szerint - bebizonyosodott, hogy a Be. vonatkozó rendelkezései ellenére az előzetes letartóztatáshoz szükséges körülmények meglétét érdemben nem vizsgálták meg, s azok nem is álltak fenn – vagyis a bíróság döntése a törvényes alapot nélkülözte. A büntetőeljárás számára kedvező kimenetele esetén [REDACTED] vezette bírói tanács döntése miatt jelentős összegű kártérítésre lesz jogosult a Magyar Állammal szemben.

[REDACTED] alkotmánybíró kizárásának kezdeményezését pedig arra alapozom, hogy országgyűlési képviselőként és a Fidesz elnöki kabinetjének vezetőjeként 2010. során számos olyan nyilatkozatot tett a Sukoró-ügyben, mely tárgyilagosságát, pártatlanságát és elfogulatlanságát egyaránt megkérdőjelezi. Példálózó jelleggel hivatkozni kívánok a beadványomhoz teljes terjedelmében mellékelt, a www.fidesz.hu internetes portálon a mai napig megtalálható híradásra (<http://www.fidesz.hu/hirek/2010-04-21/gyurcsany-es-a-sukoroi-lopas/>), melyben [REDACTED] a Sukoró-ügyet panamának, a „közvagyon botrányos ellopásának” nevezi, közpénzek ellopásáról és kitalicskázásáról beszélt; egyúttal hangsúlyozom, hogy az idézett, politikai marketing körébe tartozó kifejezések büntetőjogi leképezésének gyanújával nyomozás soha nem folyt.

Budapest, 2014. június 3.

Tisztelettel:

[REDACTED]
ügyvéd

Mellékletek:

- Szolnoki Törvényszék 9.B.804/2012/85. sz. végzése
- Fővárosi Törvényszék 31.B.10/2014/2. sz. végzése
- Fővárosi Ítéltábla 3.Bpkf.10308/2014/3. sz. végzése
- Kúria jogerős Bkk. III/494/2014/4. sz. végzése
- Szolnoki Törvényszék 9.B.392/2014/2. sz. végzését
- Internetes híradás a www.fidesz.hu internetes portálról